

Sclava

Mirimirela

Am fost proprietatea ta
Pe care-ai cumpărat-o dintr-un târg de sclavi.
Zadarnic mă certam cu inima
Ea sărutări îți da, tu bice îi dădeai.

Atât de oarbă-am fost
Pe când eram proprietatea ta
Încât crezut-am adăpost
Un zid de piatră ce mă sufoca.

Când m-am trezit, când ochii mi s-au dezlipit
Și ușa-am descuiat
Atâta aer și lumină-au năvălit
Că m-am speriat

Și să mă-ntorc, am vrut.
O forță nevăzută m-a răpit.
Nu mai sunt sclava ta !
Acuma... locuiesc pe-o stea.